

РЕШЕНИЕ

№ 4590

гр. София, 25.10.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 30 състав, в
закрито заседание на 25.10.2011 г. в следния състав:**

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Любка Стоянова

като разгледа дело номер **7049** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 294 - 298 от Административно Процесуалния Кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на ДФ „Земеделие” срещу Покана за доброволно изпълнение с изходящ № 14596/13.06.2011 г. на частен съдебен изпълнител С. Х., рег. № 863, с район на действие СГС за изпълнение на незаместимо действие от ДФ „Земеделие” - РА в частта за определените разноски по изпълнението, представляващи адвокатски хонорар на процесуалния представител на вискателя и дължимите такси и разноски на ЧСИ.

Ответникът - частен съдебен изпълнител С. Х. е изпратила по делото становището си с приложени към него мотиви, съобразно разпорежданията на закона, с които навежда основания за законосъобразност на извършените от нея действия.

Заинтересованата страна – вискател по изпълнителното дело Д. Й. Ч., от [населено място], [община] не е представил писмено становище, въпреки предоставената му от съда възможност.

Административен съд – С.-град, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 1 ГПК, във вр. чл. 144 АПК приетите по делото писмени доказателства и законосъобразността на оспорвания акт в обжалваната част, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е подписана от юрисконсулт на ДФЗ, но към нея е приложено пълномощно от Изпълнителния директор лично, поради което съдът намира, че е подадена от лице с правен интерес за това и в посочения от закона срок. Ето защо същата се явява редовна. Разгледана по същество се явява и основателна.

С атакувания акт - Покана за доброволно изпълнение и действие на частен съдебен

изпълнител С. Х., рег. № 863, с район на действие СГС се поканва ответника по делото – ДФ „Земеделие”-РА за изпълнение на незаместими действия. С акта се посочват и определените освен това разноски по изпълнението, представляващи адвокатски хонорар на процесуалния представител на вискателя в размер на 900 лв. и дължимите такси и разноски на ЧСИ в размер на 162 лв.

Изпълнително дело № 20118630401266 е образувано по реда на АПК /на осн. чл.268 т.1 от АПК, във вр. с чл.271 ал.1 т.2 от АПК/ по молба на Д. Й. Ч. срещу ДФ "ЗЕМЕДЕЛИЕ" - РАЗПЛАЩАТЕЛНА АГЕНЦИЯ. С приложена Заповед № РД09-548/02.07.2009г. на Министъра на земеделието и храните е отменено решението на Държавен фонд „Земеделие” - Разплащателна агенция, с което е наложена санкция по Мярка за необлагодетелствани райони в размер на 1448,66 лв. по заявлението на Д. Й. Ч. от [населено място], [община], Област С. за финансово подпомагане по заявление с УИН 20/140407/00850, като е върната преписката по жалбата на Д. Й. Ч. на изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие" - Разплащателна агенция за издаване на административен акт по заявлението на жалбоподателя с УИН 20/140407/00850.

Задължението по изпълнителното дело е за извършване на незаместимо действие - издаване на административен акт по заявлението на Д. Й. Ч. с УИН 20/140407/00850, съобразно изложеното в горепосочената заповед на Министъра на земеделието и храните, както и за заплащане на сумите 900 лева разноски по изпълнителното дело за адвокатски хонорар и 162лв. такси по Тарифата към ЗЧСИ.

Съдът не споделя възраженията на ЧСИ по въпроса с направеното възражение за прекомерност на адвокатските разноски. Вярно е, че съгласно чл. 79 ал.1 от ГПК разноските по изпълнението са за сметка на длъжника. Вискателят е представил по изпълнителното дело пълномощно с договор за правна помощ с адвокат, с отразено възнаграждение от 900 лева, което възнаграждение представлява разноски по изпълнителното дело. Макар да няма изрична законова уредба на правната възможност за възражение за прекомерност, съдебната практика е постоянна и в смисъл, че възражение не само може, но и следва да бъде отправено до съдия-изпълнителя от страна на длъжника в хода на изпълнителното производство /в този смисъл Определение №2200 от 10.11.2010 г. на ОС - Плевен по ч. гр. д. № 939/2010 г., ГО, 2-ри гр. с-в; Определение № 403 от 1.12.2008 г. на ВКС по ч. гр. д. № 1762/2008 г., V г. о., ГК/. Това е така, защото разпоредбите на ГПК за дължимите от страните разноски по исковото производство намират приложение и в изпълнителния процес, в това число и нормата на чл. 78, ал. 5 ГПК за намаляване на адвокатско възнаграждение, поради прекомерност. За длъжника е открита възможността да обжалва постановлението на съдия-изпълнителя за разноските, респективно отказва му да се произнесе по искането за намаляването им, че произнасянето на съдия-изпълнителя за разноските на вискателя в изпълнителното производство не е същинско изпълнително действие. То не е насочено към осъществяване на притежанието по изпълнителното основание, а е реализация на общия принцип за отговорност за разноски, т. е. за неоснователно причинени имуществени вреди.

В съответствие с изложеното в настоящото решение, жалбата в частта по отношение на разноските следва да бъде уважена. Видно от доказателствата по преписката, приложена от ЧСИ изпълнителното дело не се отличава от фактическа или правна страна със сложност, доколкото е ясно както изпълнителното основание, така и начинът по-който следва да се удовлетвори вискателя – чрез извършване на

незаместимо действие – произнасяне на административния орган, длъжник. Не са се налагали лични действия от страна на вискателя или неговия процесуален представител, не са отправяни в производството други възражения от длъжника, освен настоящото. Ето защо, съдът намира, че посоченият в договора за правна помощ адвокатски хонорар в размер на 900 лв. е прекомерен и следва да намали същия до трикратния размер на минимума, определен в чл. 10, т. 1 и 4 на Наредба № 1 от 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, във връзка с § 2 от Наредбата и чл. 78, ал. 5 от ГПК, а именно – 600 лв. /3 x (100 + 100)/.

По изпълнителното дело е приложена сметка № 6568/29.07.2011г. по чл. 79 от ЗЧСИ и фактура № 13631/29.07.2011г. към нея за следните такси: 24 лева с ДДС за образуване на изп. дело — т.1 от ТТР към ЗЧСИ и 24 лева с ДДС за връчване на покана — т.5 от ТТР към ЗЧСИ. Разликата до 162 лева общо определени такси е 114 лева за т.26 от ТТР към ЗЧСИ, която се дължи в случай че бъде събран от длъжника адв. хонорар от 900 лева. Съответно на намалението на адвокатското възнаграждение следва да бъде намалено и възнаграждението на ЧСИ, изчислено съобразно правилата на чл. 26, б. Б от ТТР към ЗЧСИ на 126 лв., което представлява сбора от сумите за образуване на изпълнително дело /20 лв./, за връчване на покана /20 лв./ и възнаграждение по чл. 26 буква Б от ТТР на ЗЧСИ /65 лв./, увеличени със съответния ДДС.

Предвид гореизложеното, жалбата на ДФ „Земеделие” срещу Покана за доброволно изпълнение и действие на частен съдебен изпълнител С. Х., рег. № 863, с район на действие СГС в частта, с която са определени разноски следва да бъде уважена като адвокатското възнаграждение бъде намалено до 600 лв, а това на ЧСИ до 126 лв.

Така мотивиран, Административен съд София-град, II-ро отделение - 30 състав, на основание чл. 298, ал. 1 АПК:

РЕШИ:

НАМАЛЯВА размера на дължимите разноски от ДФ "Земеделие" по изпълнително дело № 20118630401266 на ЧСИ С. Б. Х., с рег. № 863, район на действие СГС, на 600 /шестстотин/ лева за адвокатско възнаграждение и 126 /сто двадесет и шест/ лв., дължими такси по ТТР към ЗЧСИ.

На основание чл. 138 АПК препис от решението да се изпрати на страните.

Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: